

Nu mai ucideți îngeri !

Caprar Florin

M-opresc. Un strop din cer, clar și cristalin,
O lacrimă curată a unui îngerăș,
Durere și tristețe , regrete și suspin,
Mi-aduce-adânc în suflet când cade-mi pe obraz.

El parc-ar vrea să-mi spună tristețea ce-l răzbate,
Când părăsit de cea, de soartă hărăzit
Să-i fie scut și pavăză, ea însăși înspre moarte
Spre nemilos destin la-mpins cu pas grăbit.

Sau nu vedeți voi oare cum mame-și lasă pruncii
în pungi, în ghene reci, și dezbrăcați și goi.
și-n rod fructul iubirii, de mult uitare-atunci,
Transformă al lor suflet în searbăd, trist noroi,

Căci ele n-au știut și nu vor ști nicicând,
Că la cumplita faptă doar Dracul le îndeamnă
și că pierdură-n van eternul simțământ,
Dumnezeiescul Dar, acela de-a fi Mamă.

Căci ce iubire-n lume e mai presus de toate
De soți, prieteni, frați, de griji și de nevoi,
Doar una pentru care inima le bate,
Iubirea cea de Mamă, iubirea pentru noi.

Sunt fii fără de mamă, lăsați în voia sortii,
Ce-nfrunta crunt destin aduși în pragul morții.

Ei luptă cu-ndarjire-n luptă pentru viață
Căci soarta lor atârnă de-un firav fir de ață

și dacă firu-acesta s-a rupt din temelie
Ei pururea vor fi pierduți pentru vecie.

și-atunci, un strop din cer, clar și cristalin,
O lacrimă curată a unui îngerăș,
Durere și tristețe , regrete și suspin,
Mi-aduce-adânc în suflet când cade-mi pe obraz.

Căprar Florin